سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
کاربرد ضمایر شخصی در طبقات الصوفیه خواجه عبدالله انصاری و گویش کهن هرات

محل انتشار:
دوماهنامه جستارهای زبانی, دوره 5, شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:
محبوبه شمشیرکرها - *دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی،دانشگاه تربیت مدرس،تهران، ایران*

سعید بزرگ بیگدلی - *دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران*

محسن ابوالقاسمی - *استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران ،ایران*

خلاصه مقاله:
«ضمایر شخصی» یکی از مباحث مهم دستوری زبان فارسی است که بیشتر دستورنویسان و زبان شناسان در آثار خود به آن پرداخته اند و تعاریفی کمابیش مشابه از آن ارائه کردهاند. ضمیرهای شخصی در زبان فارسی دری و بیشتر متون به جامانده از آن، یکسان به کار رفته اند؛ اما با توجه به وجود برخی اختصاصات زبانی در برخی متون کهن که حاصل تعلق آنها به دورهها و حوزههای جغرافیایی و گونه های متفاوت زبانی است، ممکن است ضمایر شخصی نیز تا حدودی در آنها به شکلی متمایز به کار رفته باشد. هدف از این نوشتار، نشان دادن چگونگی صورتها و کاربردهای مختلف ضمایر شخصی در طبقاتالصوفیه، منشأ هریک از آنها و میزان همگونی و ناهمگونی طبقات با دیگر متون کهن است. ضمیرهای شخصی در این متن بیشتر به صورت مشترک با دیگر متون و در برخی موارد به صورتی متفاوت با آنها به کار رفته اند. در این مقاله کاربرد خاصی از ضمایر شخصی در طبقات و گویشی کهن هرات را مورد توجه قرار دادیم و از آن به عنوان «شبه شناسه» یاد کردیم. بیشتر کاربردهای خاصی ضمیرهای شخصی، بهویژه ضمایر شبیه شناسیه در گونهٔ زبانی هرات و متن طبقات، متأثر از فارسی میانه است. این نوشتار از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ شیوهٔ جمع آوری اطلاعات، کتابخانه ای است که پس از خوانش دقیق متن طبقاتالصوفیه، به روش توصیفی -تحلیلی انجام پذیرفته است

کلمات کلیدی:
دستور زبان فارسی، گویش کهن هرات، ضمیر شخصی، گونهٔ هروی، شبه شناسیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/489728